

Μαύρα ή Μπλε λουλούδια

Σου ζητάν έναν περίπατο-θεμέλιο
Ενώ το πρώτο μας βήμα ήταν μισό ακέραιο
Κι όμως, μας έφτασε ως ένα «Εδώ» καθόλου ρομαντικό
Ένα «Τώρα», τρομακτικό.

Μεγαλύτερος του δεκάξι
Μικρότερος του είκοσι
Ίσος, ίσως, όχι ίδιος.
Ένας μαύρος ή μπλε αριθμός
Ίσως το δεκαοχτώ να είναι άλλος ένας υπαινιγμός,
Ένα φράγμα στων ονείρων μας τη λίστα
Καιρός να μάθουμε τη θεραπεία στη λύσσα γιατί μας περιμένει μια πιο πικρή πίσσα.

Δεν είναι ένας ακόμη τελευταίος χρόνος
Είναι ένας βίος βίαιος, πόνος
Ένα φέτος που δεν του έλειψε ο φθόνος.
Είναι ζωές συμπυκνωμένες σ' ενός χρόνου- μιας ώρας -ενός λεπτού σιγής
Πριν αρχίσουν τα παλαμάκια της Παράστασης.
Που ακόμη και τότε οι ψίθυροι από το θεωρείο,
Μας τσιρίζουν, μας τρυπάνε το κρανίο.

«Το μελανί σου, μπλε ή μαύρο»
«Όχι στα είκοσι, δεν φτάνει το δεκαοχτώ»
Δεν τείνει, λένε, σε κάποιο άπειρο;
Το δεκαοχτώ είναι πάντοτε ακέραιο;
«Το δεκαοχτώ δεν είναι ποτέ αρκετό.»

Το μαύρο ή μπλε μελάνι,
Μια μαύρη ή μπλε γραμμή
Που το περίγραμμα μας ακολουθεί,
Τρέχει από μελανιές στο αριστερό μας χέρι,
Φτάνει σε ζυγωματικά με άγνωστη κοψιά,
Στάζει στου μυαλού μας την κάθε γωνιά

Ήταν αργά να μας πουν ότι η γη δεν είναι μια στρογγυλή άρτια σφαίρα
Αφού εμείς πάντα κοιτούσαμε μόνο τα αστέρια, ακόμη και τη μέρα.
Έτσι, από πείσμα την προπαίδεια από κηρύγματα τη μάθαμε
Όμως στα ολοκληρώματα του κόσμου, μάλλον «απουσία» μας γράψανε

Νύχτωσε, καληνυχτίζουμε κάθε υπόσχεση ειλικρινή
Μας σπρώχνει ένας ύπνος λήθης, πάντα ανεπαρκής
Και τότε, τους τοίχους μας κόκκινους βάφουμε
Όσο, κλείνοντας τα μάτια μας, θάβουμε
Το παιδάκι που δεν ξέρει να διαβάζει.
Βλέπεις έναν ενήλικα λουλούδια να βάζει;
(Σε ένα όχι ανοικτό βάζο)
Λουλούδια από έναν σαπισμένο κάμπο

Το κάθε λουλούδι, μπλε ή μαύρο

Έ.Μ.